

Hajmeresztő Sírkő és kakaó

Két színház – két premier

Az egyik a Radnóti Színházban lesz, ahol a Hajmeresztőt próbálják. Paul Portner társasjátéka mindenképpen új színfolt színházi palettánkon. Mert nem egyszerűen arról van szó, hogy beül majd a néző, kap készen egy jó kis krimi és ezzel vége a színházi estének. De ezt mondja el inkább a rendező, **Bálint András**:

– Ez egy hatszereplős darab, de a mindenkori közönség a hetedik szereplő. Ugyanis a néző együtt nyomoz a „valódi” nyomozóval, **Kern András**sal, aki egyébként játékmestere is az előadásnak. A nézőknek abszolút figyelniük kell, mert amikor majd rekonstruálják a bűncselekményt, a szemtanúk a közönség soraiból kerülnek ki. A szünetben pedig kérdéseket lehet intézni – személyesen és írásban – Kernhez, aki készséggel áll az érdeklődők rendelkezésére. Felkészültünk harmincnál több sztereotíp kérdésre, amelyeket Amerikában, ahol játsszák a darabot, fel szoktak tenni. Ez egy kísérlet, mert az amerikaiak nagyon szabadon beleszólnak, felszólnak, részesei az előadásnak. Kíváncsiak vagyunk, a mi közönségünk mennyire veszi a lapot. Úgy gondolom, ez rangos szórakoztatás lehet abban a színházban, ahol Ibsent, Strindberget, Márait, Bernard Shaw-t játszunk.

A *Sírkő és kakaó* bemutatója a **Budapesti Kamaraszínházban**, a Károly körúton lesz. **Eörsi István**

író drámáját **Eörsi István** rendezi. Jókat kuncogok magamban, amikor drámakötetének bevezetőjét felidézem: „A darabjaimban található utasítások és helyszínleírások javaslatok csupán, elsősorban az olvasók munkáját szeretnék megkönnyíteni. A szerzőnek azonban semmi kifogása az ellen, ha műveinek rendezői és díszlettervezői – amennyiben lesznek ilyenek – jobb megoldásokat találnak nála.” Próbálnék bekukkantani a próbára, de ezt **Eörsi** nem engedélyezi. Viszont a szünetben készséggel összefoglalja, amit három percen lehet:

– Ezt a darabot, ha jól emlékszem, 1965-ben írtam. Akkor elő is adták a **Thália Színház Stúdiójában**, pontosan 12-szer. Parabolának szántam, amely a hatalom mindent átfogó erejéről és a kisember viszonyáról szól. Valamint arról, hogy a hosszú rabság után, ha módot kap rá a kisember, nem tud mit kezdeni a szabadságával. A pesti premierre készülve a dráma egy részét, a főszereplők konfliktusait jónak tartottam, a mellékszereplőket viszont elavultnak. Ez tavaly Pécsen kiderült. Ha én rendezem – gondoltam –, akkor rákényszerülök arra, hogy átírom. Ez meg is történt. Remélem, íróilag sikerült. Másik reményem: rendezőként sem vallok szégyent. Nem idegen tőlem ez a fajta munka, hiszen külföldön már kétszer is rendeztem, és a kaposvári színház dramaturgjaként közel áll hozzám a színpad világa. Ha ez sikerül, jaj a színházaknak, mert az összes darabomat megrendezem!

bozsán